

ΜΕΤΑΞΥ ΜΑΣ

Είκοσι χρονών, ο νέος, σ' ένα μήνα τελειώνει τον στρατό. Ήταν ο πιο νέος από όλους τους παρευρισκόμενους στο πάρτυ, κι' ολοφάνερα έπληττε. Ο πατέρας του μάς κατετόπισε δεόντως:

— Δεν ήθελε με κανένα τρόπο νάσθει, αλλά τον φέραμε με το ζόρι!

— Και γιατί;

— Γιατί έτσι! "Αμα πεί ο πατέρας κάτι πρέπει να το σέβονται. "Ας έρθει για μια ώρα εδώ και μετά άς πάει με τους φίλους του.

Κι' ακολουθώντας τον φώναξε κοντά μας. Ήρθε ο νεαρός, έλαφρώς δυσαρεστημένος, έλαφρώς κατσούφης, έλαφρώς νευρισμένος, αλλά χωρίς να πεί τσιμουδιά.

— Τι σκέφτεσαι να κάνεις μετά από το στρατό; (Ή δική μας άφελής έρώτηση για να λειώσει ο πάγος!).

— Να δούμε, θα σπουδάσω.

— Και ... τι θα σπουδάσεις;

Μάς είπε το παιδί τι θάθελε να σπουδάσει, και τότε, πήρε τον λόγο ο πατέρας μ' ένα ύφος ειρωνικό και κρύο που μάς πάγωσε!

— Δεν σφάζανε! Νομίζεις ότι θα κάνεις ό,τι θέλεις; Αύτος που πληρώνει αποφασίζει. Θα κάνεις αυτό που λέω εγώ! Θα πάς εκεί που θέλω εγώ, άλλοιώς δεν έχει σπουδές!

Δαγκώσαμε τη γλώσσα μας για την άνόητη έρώτηση που κάναμε και που, όπως φαίνεται, έβγαλε στη φόρα πολλών ήμερών καυγάδες μεταξύ πατέρα και γιου. "Ωστόσο, ο νεαρός δεν άντέδρασε καθόλου, τουλάχιστο δεν έδειξε ν' άντιδρά. Χωρίς να πεί λέξη απομακρύνθηκε στη γωνιά του, αφήνοντας τον πατέρα να θριαμβολογεί.

— Έτσι, θέλει ή σημερινή νεολαία. Να νοιώθει τον έλεγχο του γονιού από πάνω της...

Άλλοιώς ...

Κάτι θελήσαμε να πούμε για τον σεβασμό στις σχέσεις πατέρα και παιδιού.

Κάτι για τον διάλογο που πρέπει να υπάρχει σ' ένα σπίτι. Κάτι για τους δεσμούς άλληλοκατανόησης κι' αγάπης, που είναι οι μόνοι που μπορούν να κατευθύνουν σωστά ένα νέο στις δύσκολες συνθήκες της σημερινής κοινωνίας.

Δεν είπαμε τίποτα. Και για τους δυο είναι πια άργα. Και για τον σαραντάχρονο πατέρα είναι άργα να αλλάξει στάση άπέναντι στον γιο του. Και για τον είκοσάχρονο γιο ν' αλλάξει τα αισθήματα που σχημάτισε για τον πατέρα του. Σε ένα μήνα ο γιος θα πάει να σπουδάσει. Θα βρεθεί μόνος του, σαν το πουλί έξω από το κλουβί, χωρίς την πατρική σκιά από πάνω το. Ευχόμαστε να μπορέσει να σταθεί στα δικά του πόδια, ευχόμαστε ή καταπιεσμένη προσωπικότητα του να μη άναπτυχθεί έξοιμολογιαστικά. Και δεν πειράζει, άς μη μάθει ποτέ ο πατέρας τα λάθη του.

ΕΙΡΗ ΠΑΙΔΩΝ

X 1.143